

man ikke kan faae disse Duster opfyldte accurat saaledes som man har foresat sig, da at gaae til den anden Overlighed: at stemme imod Love, der i mange andre Retninger ere saa yderst gavnlige for Medborgerne — at han navnlig vil stemme imod en Lov, der ønskes og forpentes af mange Andre med den største Længsel, selv i den Skikkelse, hvort den foreligger, fordi han ikke kan opnaae det, hvorpaa dog et Mange indlade sig. Jeg troer ikke, at et Medlem, der sidder i Danmarks lovgivende Forsamling, er berettiget til at have saadanne Grundfætninger. Jeg troer det ikke. Det, jeg havde ventet af de ærede Medlemmer, der have talt imod Majoritetens Indstilling til § 14, det var, at de havde ført et Beviis for, at der virkelig i Majoritetens Indstilling og i Paragraphen selv, som den er kommen til os fra det andet Thing, laae Noget, som nødvendigviis maatte føre til Frigivelse af Jagten. Men jeg har ikke hørt det allerringeste Beviis blive givet derfor. Det ærede Medlem fra Helsingør har rigtignok ført Beviis derfor. Han har sagt: „Efter Lovudkastet, som det foreligger, faaer Enhver Lov til at føre Bøsse med sig overalt.“ Men det staaer der slet ikke i Loven, og altsaa falder Beviset fuldstændig bort. Der er Ingen, der ved denne Lov faaer Ret til at føre Bøsse med sig overalt, men kun paa den Grund, han bruger, og der er en stor Forskjel paa disse to Ting. Man har oftere udtalt, og det har ogsaa det ærede Medlem gjort, at de practiske Jægere domme, at Jagten er frigiven. Men jeg troer netop, at disse practiske Jægere ere meget flette Dommere i denne Sag; thi de sætte den største Glæde og Herlighed, der findes paa Jorden, deri, og de ere af denne Grund saa forud indtagne derfor, at jeg troer ikke, at man ganske og alene kan stole paa de practiske Jægers Dom i dette Anliggende. Det ærede Medlem fra Helsingør har sagt, at Lovens Mening skulde være den, at den siger til Folk: „Gaae I hen og skyd paa Andres Marker og Fællede og gjør den Uretfærdighed at skyde Dyrene.“ I have Lov til at begaae Tyveri og Uretfærdighed.“ Jeg troer ikke, han er berettiget til at være Lovfortolker paa den Maade, jeg troer ikke, han er berettiget til at fortolke Loven

paa den Maade. Jeg tør behægte, at det er Meningen med det Lovforslag, der er kommen til os fra den anden Deel af Danmarks lovgivende Forsamling, og jeg tør paastaae, at denne Forsamling paa det Allerbestemteste vil protestere imod den Forklaring, den ærede Rigsdagsmand har lagt deri. Det er at give Ordene en Betydning, som de aldeles ikke have, og derimod maa jeg paa det Bestemteste protestere. Med Hensyn til det, der er fremsført af den ærede Rigsdagsmand fra Falster, skal jeg tillade mig at bemærke, at den samme ærede Rigsdagsmand har sagt, at der ikke behøvedes noget Beviis. Det er saa nemt at sige: „Der behøves intet Beviis.“ Dermed slipper man allerbedst fra det. Men jeg troer, at den, der har gjort en Paastand, skal bevise den. Endvidere har han sagt, at det var udtalt i det andet Thing, at Jagten vilde blive frigivet. Men ikke Alt, hvad der bliver udtalt i det andet Thing, bliver til Lov. Dersom Alt skulde betragtes som Beviis, hvad der udsiges af enkelte Medlemmer i en Forsamling, saa troer jeg virkelig ikke, man vil finde Vanskelighed ved at bevise enhver som helst Ting, man vil finde for godt at paastaae. Den ærede Rigsdagsmand har endvidere bemærket, at Bildegjæs sjældent eller aldrig flyve op over Landet, saa at der altsaa ingen Anledning var for Folk til at gaae ud med Bøsser for at skyde; deri er jeg ganske enig med ham, der er ingen Anledning, men Folk, der have lyst til at skyde, hvad der efter Loven ikke er tilladt at skyde, ville foregive Anledning dertil, hvad enten der er Anledning eller ikke. Han har endvidere sagt, at Krager kunde ødelægges ved at nedtage deres Næder, men hvor ere Næderne? Næderne ere i de Jagtberettigedes Skove og da de ere der, staaer det til dem at forbyde det. Jeg tvivler paa, at den ærede Herre vil holde meget af, om Drengene gif ud paa Jagt i hans Skove og deraf tog Anledning til at brække Grene og afstedkomme andre Misbrug, der kunde skyde deraf. Jeg troer virkelig, at hvis der foretoges en saadan Undersøgelse i hans Skove, vilde han meget frabede sig det. Det er hvad jeg nu finder mig foranlediget til at bemærke.

Dirck: Med Hensyn til, hvad den sidste